

EUROPA-PARLAMENTET

2009 - 2014

Udvalget om Konstitutionelle Anliggender

2013/2277(INI)

11.2.2014

UDTALELSE

fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender

til Økonomi- og Valutaudvalget

om undersøgelsesbetænkning om trojkaens (ECB, Kommissionen og IMF's)
rolle og virksomhed i programlandene i euroområdet
(2013/2277(INI))

Ordfører for udtalelse: Helmut Scholz

PA_NonLeg

FORSLAG

Udvalget om Konstitutionelle Anliggender opfordrer Økonomi- og Valutaudvalget, som er korresponderende udvalg, til at optage følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

- A. der henviser til, at de nyligt udviklede instrumenter for finansiel bistand til lande inden for euroområdet ikke er baseret på EU's primære lovgivning, og at artikel 143 i TEUF udtrykkeligt fastlægger instrumenterne for lande uden for euroområdet;
 - B. der henviser til, at EU-Domstolen med henvisning til artikel 13, stk. 3, i ESM-traktaten for nylig har bekræftet (i Pringle-sagen), at Europa-Kommissionen ved sin deltagelse i ESM-traktaten skal "fremme Unionens almene interesse" og "sikre, at de aftalememoranda, der er indgået af ESM, er i overensstemmelse med EU-retten";
 - C. der henviser til, at det i artikel 151 i TEUF fastsættes, at de foranstaltninger, som EU og dens medlemsstater træffer, skal være i overensstemmelse med de grundlæggende sociale rettigheder, der er fastsat i den europæiske socialpagt fra 1961 og i fællesskabspagten om arbejdstageres grundlæggende arbejdsmarkedsmæssige og sociale rettigheder fra 1989 med henblik på blandt andet at forbedre den sociale dialog;
 - D. der henviser til artikel 152 i TEUF, der fastsætter, at: "Unionen anerkender og fremmer arbejdsmarkedsparternes rolle på EU-plan under hensyntagen til de nationale systemers forskelligartede karakter. Den letter dialogen mellem dem og respekterer deres uafhængighed";
 - E. der henviser til, at betingelserne for finansiel bistand er aftalt i fællesskab mellem de relevante EU-institutioner, ESM og IMF, men at den endelige beslutning altid træffes af ESM's bestyrelse i henhold til et tidligere indgået aftalememorandum mellem trojkaen og regeringen i den pågældende medlemsstat;
 - F. der henviser til, at trojkaen var en ad hoc-løsning, der blev vedtaget under betydeligt tidspres som følge af den økonomiske krise, hvor der skulle træffes hurtige beslutninger for at støtte lande i store vanskeligheder, undgå en ukontrolleret misligholdelse og smittevirkning af krisen til andre medlemsstater, stoppe spekulation i statsgæld og forhindre nedsmeltningen af euroområdet;
 - G. der henviser til, at det aftalememorandum, der er underskrevet af de lande i euroområdet, der søger finansiel bistand, har negativ indvirkning på borgernes sociale rettigheder; der henviser til, at det i denne forbindelse er af afgørende betydning at sikre, at udviklingen og gennemførelsen af programmerne for økonomisk bistand underlægges demokratisk ansvarlighed både på europæisk og nationalt plan;
1. understreger, at oprettelsen uden for EFSF og ESM uden for EU's institutioner er et tilbageskridt for Unionens udvikling, især på Parlamentets, Revisionsrettens og EU-Domstolens bekostning;
 2. opfordrer til en ændring af traktaten med henblik på at indføre et enkelt instrument for finansiel bistand inden for Fællesskabets rammer for alle EU-medlemsstater, eftersom

enhver fravigelse fra fællesskabsmetoden samt øget brug af mellemstatslige aftaler vil svække Unionen; mener, at en sådan ændring bør give Unionen og dens institutioner mulighed for hurtigt, effektivt og på en behørigt demokratisk legitimeret måde at tackle enhver udfordring, som i fremtiden kan bringe euroområdet og dets medlemsstaters økonomiske, finansielle og sociale stabilitet i fare; opfordrer derfor til oprettelse af en europæisk valutafond (EMF);

3. mener, at trojkaen blev oprettet som en backup- og nødløsning for at sikre projektet bag euroområdet og dets medlemslandes økonomiske og finansielle soliditet, men at der fra nu af bør iværksættes en permanent tilgang og mekanisme med fokus på målene om bæredygtig vækst og finansiell stabilitet for at forebygge og håndtere lignende situationer;
4. beklager, at systemet med finansiell støtte endnu ikke er bragt under ordentlig parlamentarisk kontrol og ansvarlighed inden for rammerne af EU-traktaterne;
5. mener, at den aktuelle analyse af trojkaens arbejde med programmedlemsstaterne bør anvendes som en vigtig kilde til oplysninger for at indhente erfaringer og vedtage nye tilgange til de nye mekanismer, der skal skabes for at forhindre høje korrigerende omkostninger for de europæiske økonomier i fremtiden;
6. bemærker, at forhandlingerne om aftalememorandummet og trojkaens mandat er blevet opfattet som manglende gennemsigtighed, men at de nationale vælgere i programlandene har haft mulighed for at udtrykke deres godkendelse af de generelle linjer i tilpasningsprogrammerne;
7. insisterer på, at det først og fremmest er Kommissionen, der som en af de europæiske institutioner, der er involveret i at definere, træffe afgørelser om og overvåge de nationale regerings overholdelse af økonomiske tilpasningsprogrammer med aftalememorandummet, skal være ansvarlig over for Europa-Parlamentet; opfordrer til, at næste konvention gør de relevante afgørelser til genstand for regelmæssige beretninger til Europa-Parlamentet; understreger behovet for at sikre en direkte demokratisk ansvarlighed for de europæiske institutioner over for Europa-Parlamentet og for medlemsstaternes regeringer over for deres nationale parlamenter;
8. understreger, at forsøget på at opnå økonomisk og finansiell stabilitet i medlemsstaterne og i Unionen som helhed ikke må undergrave den sociale stabilitet, den europæiske sociale model og EU-borgernes sociale rettigheder; understreger, at inddragelsen af arbejdsmarkedets parter i den økonomiske dialog på europæisk plan i overensstemmelse med traktaterne skal være på den politiske dagsorden; opfordrer til den nødvendige inddragelse af arbejdsmarkedets parter i udformningen og gennemførelsen af nuværende såvel som fremtidige tilpasningsprogrammer;
9. opfordrer til, at der hurtigst muligt skabes afklaring om de respektive ansvarsområder for de institutioner, der deltager i trojkaen, og deres forbindelser med Eurogruppen;
10. mener, at eurorådets forhold til IMF bør omdefineres med henblik på en gradvis udfasning af IMF's direkte involvering i løsningen af eurorådets statsgældsproblemer;
11. understreger, at EU-institutionerne er fuldt forpligtet gennem EU-retten, og at de inden for

trojkaen er forpligtet til at handle i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder, som i henhold til artikel 51 i chartret om Den Europæiske Unions grundlæggende rettigheder finder anvendelse til enhver tid.

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	11.2.2014
Resultat af den endelige afstemning	+: 9 -: 4 0: 10
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Andrew Henry William Brons, Zdravka Bušić, Carlo Casini, Andrew Duff, Ashley Fox, Roberto Gualtieri, Zita Gurmai, Gerald Häfner, Daniel Hannan, Stanimir Ilchev, Constance Le Grip, Morten Messerschmidt, Sandra Petrović Jakovina, Paulo Rangel, Tadeusz Ross, Algirdas Saudargas, Indrek Tarand, Luis Yáñez-Barnuevo García
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Elmar Brok, Zuzana Brzobohatá, Vital Moreira, Helmut Scholz, György Schöpflin, Rainer Wieland